

12. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Χαίροις Ἀρχιερέων Κανών, τῆς Ἐκκλησίας
ἀδιάσειστον ἔρεισμα, τὸ κλέος τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ
τῶν θαυμάτων πηγή, τῆς ἀγάπης ρεῖθρον μὴ
κενούμενον, φωστήρ ὁ πολύφωτος, τὸ τοῦ
Πνεύματος ὄργανον, ὁ νοῦς ὁ θεῖος, ὁ πρᾶος καὶ
ἀκέραιος, ὁ ἀπλότητι, ἀληθεῖ καλλυνόμενος·
Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, τοῦ
ἀμπελώνος ἐργάτα, ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος,
αὐτὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, σὺ τῶν
πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, Σπυρίδων Πατέρων
δόξα, ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν, καὶ ἀπλῶν σου
λόγων, θεία χάριτι, ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, καὶ
παράφρονα Ἄρειον, ἐναποπνίξας, καὶ τὸ δόγμα τὸ
ἐνθεον, καὶ σωτήριο, ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι,
πάντας τοὺς ὀρθοδόξους τε, φωτίσας τρανότατα,
ἕναν δοξάζειν τὸν Λόγον, ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον,
Πατρὶ προανάρχῳ, παρεχόμενον τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Πάθη ἀπονεκρώσας σαρκός, νεκρούς ἐν χάριτι

12. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα.

(Συλλειτουργικό. (Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Εἶθε νὰ χαίρεσαι ἐσὺ πού εἶσαι κανόνας, μέτρο, τῶν
Ἀρχιερέων, τὸ ἄσειστο στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας· ἡ δόξα
τῶν Ὁρθοδόξων· ἡ πηγή τῶν θαυμάτων· τὸ ρυάκι τῆς
ἀγάπης τὸ ἀστείρευτο· ὁ φωστήρας ὁ πολύφωτος· τὸ
ὄργανο τοῦ Πνεύματος· ὁ θεϊκός νοῦς, ὁ πρᾶος καὶ
ἀκέραιος, πού στολίζεσαι μέ ἀληθινὴ ἀπλότητα.
Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε, ἐργάτη τοῦ
ἀμπελώνα τοῦ Θεοῦ, ὁ γνήσιος φίλος τοῦ Χριστοῦ·
αὐτὸν ἰκέτευε νὰ δοθεῖ στίς ψυχές μας τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος καὶ κληρονόμος τῆς «γῆς τῶν πράων» (τοῦ
παραδείσου) ἀναδείχθηκες ἐσὺ ἀληθινά, Σπυρίδων δό-
ξα τῶν Πατέρων, πού μέ τά νεῦρα (τίς χορδές) τῶν
ἀπλῶν σου λόγων ἐπνίξες μέ τῆ θεία χάρη τὸν παμπό-
νηρο ἐχθρό, τὸν διάβολο, καὶ τὸν παράφρονα Ἄρειο·
καὶ ἀνύψωσες μέ τῆ χάρη τοῦ Πνεύματος τῆ διδασκαλία
τὴν ἀρεστή στόν Θεό καὶ σωτήρια· καὶ ὅλους τοὺς
ὀρθοδόξους τοὺς φωτίσες μεγαλόφωνα νὰ ὁμολογοῦν,
ὅτι ἕνας εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, πράγματι ὁμοούσιος μέ
τόν προάναρχο Πατέρα, πού παρέχει στόν κόσμο τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Ἄφοῦ ἀπονέκρωσες τά πάθη τῆς σάρκας, μέ τῆ χάρη

Θεοῦ ἐξανέστησας, καὶ ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, προσευχῇ σου Πάτερ ἐχαλίνωσας, νυκτὸς Βασιλεῖ δέ, ἐπιφανεῖς κινδυνεύοντι, τοῦτον ἰάσω, τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι, τοῦ Κυρίου σε, παραδόξως δοξάζοντος· Ὅθεν μεγαλοφώνως σου, τὴν μνήμην γεραίρομεν, καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων, τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν, ἐξ ἧς ἀναβλύζεις, ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα...

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν, ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ, ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν, ὁ πενίαν ἀσκῶν· ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῶ, Βασιλεῖ δὲ παρέστης ἰατῆρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· νεκροὺς δὲ πάλιν ἠγειρας, ὡς αὐτοῦ μαθητῆς, τὴν πίστιν δὲ ἐτράνωσας, ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. Πάντα οὖν ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, αὐτὸν καὶ νῦν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνάς γὰρ ἦκει, ἔμβρουον φέρουσα Χριστόν· Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς, Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσόν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν τῷ

τοῦ Θεοῦ ἀνέστησες νεκροὺς· καὶ τό φίδι τό μετέβαλες σέ χρυσό· καὶ τὴν ὀρμή τοῦ ποταμοῦ, Πάτερ, τὴν χαλιναγώγησες μέ τὴν προσευχή σου· καὶ ἀφοῦ ἐμφανίσθηκες κατὰ τὴ νύκτα στὸν βασιλιά πού κινδύνευε, τὸν θεράπευσες στό ὄραμα μέ τό πλησίασμά σου, διότι ἔτσι σέ δόξαζε ὁ Κύριος. Γί αὐτό μεγαλόφωνα ἐγκωμιάζουμε τὴ μνήμη σου, Σπυρίδων, καὶ προσκυνοῦμε μέ σεβασμό τὴν ἱερὴ θήκη τῶν λειψάνων σου, ἀπό τὴν ὁποία ἀναβλύζεις θεϊκά ρεύματα θεραπειῶν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ...

Ὅσιε Πάτερ μακάριε, Σπυρίδων σοφέ, ἀπό ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, ἐρωτοῦσες τὴ νεκρὴ ὡς ζωντανή· καὶ μετέβαλες τό φίδι σέ χρυσάφι, ἐσύ πού ἀσκοῦσες τὴ φτώχεια· καὶ συγκράτησες τό ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ δείχνοντας συμπάθεια στὸν Λαό· Καὶ στὸν βασιλιά παρουσιάσθηκες γιατρός μέ τὴν πρόνοια τοῦ Θεοῦ· ἐπί πλέον ἀνέστησες νεκροὺς ὡς μαθητῆς Ἐκείνου· καὶ τὴν πίστη τὴ διετράνωσες (τὴν παρουσίασες μέ μεγαλεῖο) ἀνάμεσα σέ πολλοὺς Πατέρες. Ἐπειδὴ λοιπὸν ὅλα τά μπορεῖς μέ τό Χριστό πού σ' ἐνδυναμῶνε, αὐτόν καὶ τώρα ἰκέτευε νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Σπήλαιο, νά ἐτοιμάζεσαι· διότι ἔχει ἔλθει ἡ ἀμνάς (θηλυκό πρόβατο) φέροντας μέσα της τὸν Χριστό ὡς ἔμβρουο· Φάτνη, ὑποδέξου, αὐτόν πού μέ τό Λόγο του ἐλευθέρωσε ἀπό τὴν παράλογη πράξη ἐμᾶς τοὺς γήινους (τούς ἀνθρώπους). Βοσκοί πού μένετε στοὺς ἀγρούς, γίνετε μάρτυρες τοῦ φρικτοῦ θαύματος· καὶ

Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἢ Μητρη προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγετο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν Προκείμενον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Παροιμία. (Γ'.7, Γ'. 13-16). Κατ' ἐπιλογὴν.

(13 Νοεμβρίου. Σελ. 185).

Παροιμία. (Γ'. 31-ΙΑ'.12). Κατ' ἐπιλογὴν.

(13 Νοεμβρίου. Σελ. 188).

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7-15).

(4 Δεκεμβρίου. Σελ. 317).

Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Πανήγυρις φαιδρά, ἱερὰ πανδαισία, δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· Σπυρίδων καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται, ἐστιάτωρ ὢν πνευματικός, οὗ ἢ τράπεζα θεία, ἡδέα τὰ θαύματα, αἱ πράξεις ἀθάνατοι, αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον, τὸ ἄκακον, τὸ ἀπλοῦν, τὸ φιλόανθρωπον, τὸ περι πάντας σοφόν, ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν, ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Σ τίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Μάγοι ἀπὸ τὴν Περσία, προσφέρετε στό Βασιλέα χρυσὸ καὶ λιβάνι καὶ σμύρνα· διότι ἐφανίσθηκε Κύριος ἀπὸ Παρθένου Μητέρα· τὸν ὁποῖο καὶ προσεκύνησε ὡς δούλη ἢ Μητέρα του, καὶ ἀπευθύνθηκε λέγοντας σ' αὐτόν, πού ἦταν στήν ἀγκαλιά της. Πῶς σπάρθηκες μέσα μου; ἢ πῶς φυτεύθηκες μέσα μου, ἐσύ πού εἶσαι ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν Προκείμενο.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Παροιμία. (Γ'.7, Γ'. 13-16). Κατ' ἐπιλογὴν.

(13 Νοεμβρίου. Σελ. -185-186).

Προιμία. (Γ'. 31-ΙΑ'.12). Κατ' ἐπιλογὴν.

(13 Νοεμβρίου. Σελ. 188).

Σοφία Σολομῶντος. (Δ'. 7-15).

4 Δεκεμβρίου. Σελ. 317).

Ἐκτενής. κ.λ.π. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Ἐδῶ γίνεται χαρούμενο πανηγύρι, ἱερὸ συμπόσιο, συνεστίαση, ἐλάτε. πιστοὶ νὰ συμμετάσχουμε· Διότι μᾶς προσκαλεῖ ὁ Σπυρίδων πού εἶναι ἐστιάτορας πνευματικός· Τοῦ ὁποίου τό τραπέζι εἶναι θεϊκό, εὐχάριστα τὰ θαύματα, οἱ πράξεις ἀθάνατες· ἄς μιμηθοῦμε τὴ δικὴ του πραότητα, τὴν ἀκακία, τὴν ἀπλότητα, τὴ φιλοανθρωπία, τὴ σοφία ἐπάνω ἀπὸ ὅλα, πράγματα μέ τὰ ὁποῖα ἄστραψε ὡς φῶς ἀνάμεσα στοὺς Ἀρχιερεῖς.

Στίχ. Εἶναι ἔντιμος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ἁγίου του.

Μεγίστων ποιητής, ἀρετῶν καὶ θαυμάτων,
ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, ταῖς μὲν σου
καταφαιδρύνας τὸν βίον, ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν,
τοῖς δὲ καταλαμπρύνας, κόσμον τὸν περιγίειον,
ὑπὲρ ἀστραπᾶς οὐρανοῦ, ἀμφοῖν ὠραιότερος,
δεικνύμενος Ὅσιε, τοῖς προσφεύγουσιν ἐν πίστει,
ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται
δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

ὦ θαύματος φρικτοῦ! ἢ νεκρὰ πυθομένω,
φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν, ὁ ῥοῦς δὲ τοῦ ποταμοῦ
ἀνεστάλη, διὰ λόγου σου προστακτικοῦ, ἢ τοῦ
Ἄνακτος νόσος, εὐχῆ σου φυγαδεύεται, ὁ ὄφις εἰς
εἶδος χρυσοῦ ἀντιμετηλλάττετο, νεκροὶ
ἐξηγέρθησαν· ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός,
Σπυρίδων Ἱερουργέ, ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα,
ἀνακηρύξας τρανώς.

Δόξα...

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, Πάτερ Ὅσιε,
Σπυρίδων σοφέ, ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι ὅθεν τῆς
Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, αἰρεσιάρχας
ἐξώθησας, καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον,
συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· διὸ
θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Σωτῆρα
ικέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Ἴδου καιρὸς ἡγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν·

Ἀναδείχθηκες ποιητής (ἐκτελεστής) πολὺ μεγάλων
ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, Σπυρίδων σοφέ, διότι μέ τις
ἀρετές λάμπρυνες τῆ ζωῆ σου περισσότερο ἀπὸ τὸ
ἡλιακὸ φῶς, καὶ μέ τὰ δὲ θαύματα καταλάμπρυνες τὸν
κόσμο γύρω ἀπὸ τῆ γῆ περισσότερο ἀπὸ τις ἀστραπὲς
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔτσι ἀναδείχθηκες ὠραιότερος καὶ μέ
τὰ δύο, σ' αὐτοὺς πού καταφεύγουν μέ πίστη στήν προ-
στασία σου.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, εἶναι ντυμένοι μέ ἀγιοσύνη
καὶ οἱ Ὅσιοι, οἱ Ἄγιοί σου, θά σκιρτήσουν ἀπὸ
ἀγαλλίαση.

ὦ φρικτὸ θαῦμα! ἢ νεκρὴ κόρη σου, ὅταν τὴν
ρωτοῦσες, σοῦ ἀπάντησε μέ ζωντανὴ φωνή· καὶ ἡ ροή
τοῦ ποταμοῦ ἀνακόπηκε μέ τὸν προστακτικὸ λόγῳ σου·
ἢ ἀσθένεια τοῦ βασιλιᾶ φυγαδεύεται μέ τὴν εὐχή σου·
τὸ φίδι μεταβαλλόταν σὲ μορφή χρυσοῦ· νεκροὶ
ἀναστήθηκαν· διότι μ' ἐσένα ἐνεργοῦσε ὁ Χριστός, Σπυ-
ρίδων ἱερουργέ, πού κήρυξες λαμπρὰ τὸ δόγμα (τὴν πί-
στη) τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Δόξα ...

Ἐσὺ Πάτερ ὀσιε, Σπυρίδων σοφέ, μέ τις ἀρετές
ἀναδείχθηκες θεϊκὸ κειμήλιο τῶν Ἱεραρχῶν· Γί' αὐτό,
ἐπειδὴ ἔγινες προστάτης τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέβαλες μέ-
σα ἀπ' αὐτὴν τοὺς ἀρχηγούς τῶν αἰρέσεων, καὶ τὸ βλά-
σφημο δόγμα τοῦ Ἀρείου μέ τὴ Σύνοδο τὸ κατεδάφισες·
Γί' αὐτό, ἐπειδὴ θαυματουργεῖς μέ ἔργο καὶ λόγο,
ικέτευε τὸ Σωτῆρα, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Νά, πλησίασε ὁ καιρὸς τῆς σωτηρίας μας· Ἐτοιμάζου,

Εὐτρεπίζου Σπήλαιον, ἢ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεέμ γῆ, Ἰούδα, τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν. Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς φιλάνθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργός θεοφόρε, Σπυριδίων Πατήρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης· ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ, δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

12. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Σπήλαιο, ἢ Παρθένος ἔρχεται, γιὰ νὰ γεννήσῃ. Βηθλεέμ πόλη τῆς Ἰουδαίας, χαῖρε καὶ ἀγάλλου, διότι ἀπὸ σένα ἀνέτειλε ὁ Κύριός μας. Ἀκοῦστε, ψηλά ὄρη καὶ χαμηλά βουνά καὶ τὰ περὶχωρα τῆς Ἰουδαίας· ὅτι ἔρχεται ὁ Χριστός, γιὰ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπο, πού ἔπλασε, ὡς φιλάνθρωπος.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτικά.

Ἀναδείχθηκες ὑπερασπιστὴς τῆς πρώτης Συνόδου καὶ θαυματουργός, θεοφόρε, Σπυριδίων Πατέρα μας· γι' αὐτὸ ἀπευθύνεσαι στὴ νεκρὴ κόρη σου στὸν τάφο, καὶ ἓναν φίδι τὸ μετέβαλες σὲ χρυσάφι· καὶ ἐνῶ ἀνέπεμπες τίς ἀγίες σου εὐχές, εἶχες ἀγγέλους, πού συλλειτουργοῦσαν μαζί σου, Ἱερώτατε. Δόξα σ' αὐτὸν πού σέ δόξασε· δόξα σ' αὐτὸν πού σέ στεφάνωσε, δόξα σ' αὐτὸν πού ἐνεργεῖ μ' ἐσένα σέ ὅλους θεραπείες.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μόλις ὁ Γαβριὴλ σοῦ ἀνήγγειλε τὸ χαῖρε, Παρθένε, μαζί μέ τῇ φωνῇ ἔπαινε σάρκα ὁ Κύριος τῶν ὄλων, μέσα σ' ἐσένα τὴν ἀγία κιβωτό, ὅπως εἶπε ὁ δίκαιος Δαυῖδ· ἀναδείχθηκες πιό πλατιά ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς κρατώντας στὰ σπλάχνα σου τὸν Δημιουργό σου. Δόξα σ' αὐτὸν πού κατοίκησε μέσα σου. δόξα σ' αὐτὸν πού προῆλθε ἀπὸ σένα. δόξα σ' αὐτὸν πού μᾶς ἐλευθέρωσε, μέ τῇ γέννησὲ σου.

Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).

12 . ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31)

Καθίσματα.

Ὅφιν μετέβαλες, εἰς χρυσὸν Ἄγιε, καὶ ταῖς τῶν λόγων σου, νευραῖς ἀπέπνιξας, τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρόν, Ἄρειον θεοφόρε· Βασιλεῖ δὲ γέγονας, ἰατρός παναοίδιμε, καὶ νεκρούς ἐξήγειρας, Δαίμονάς τε ἀπήλασας· διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, Ἱεράρχα τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται, πάντα τὰ πέρατα· ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπιίγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαύματος ἀνερμηνεύτου! Ἄρχεται ὁ ἄναρχος καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος, Σπήλαιον εἰσδέχεται τὸν συνέχοντα ἅπαντα. Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν Προεόρτιον.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τό κατ' εἰκόνα Θεοῦ, Σπυρίδων μακάριε, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, τῇ ἐν σοὶ σωφροσύνῃ, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστραπτῶν τοῖς πᾶσι· διὸ καὶ ἐορτάζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παρθένοι προεξάρξατε, τῇ τῆς Παρθένου χαρᾶ, μητέρες αἰνέσατε, τὴν προπομπὴν τῆς Μητρός, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει, Βηθλεὲμ τοῦ γεννηῆσαι· Αὐτῆς ταῖς ἰκεσίαις,

ΟΡΘΡΟΣ

Προκαταρκτικά.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Τό φίδι τό μετέβαλες σέ χρυσάφι, Ἄγιε, καὶ μέ τὰ νεῦρα (τίς χορδές) τῶν λόγων σου ἐπνίξες τόν ἀσεβῆ καὶ πονηρό Ἄρειο, θεοφόρε· Καὶ γιὰ Τόν βασιλιά ἐγίνες γιατρός, ἄξιε ὕμνων· καὶ νεκρούς ἀνέστησες, καὶ δαίμονες ἐδίωξες. Γί' αὐτό, Ἱεράρχα, ἀφοῦ συγκεντρωθήκαμε, τιμοῦμε τὴν πάντιμη μνήμη σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεμάτα ἀπό χαρὰ εἶναι ὅλα τὰ πέρατα· διότι ἡ Θεοτόκος βιάζεται νά γεννήσει τό Βασιλέα τοῦ παντός· Ὁ θαῦμα ἀνεξήγητο! Λαμβάνει ἀρχὴ ὁ ἄναρχος, καὶ παίρνει σάρκα ὁ ἄσαρκος. Σπήλαιο δέχεται μέσα του, αὐτόν πού συγκρατεῖ τὰ πάντα· Ἐσὺ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ πανηγύριζε ἡ κτίση ἡμέρα προεόρτια.

Μέ τὰ λόγια στόλισες τὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· μέ τὰ ἔργα τίμησες τό ὅτι ἐγίνες «κατ' εἰκόνα Θεοῦ», Σπυρίδων Μακάριε· ἔλαμψες μέσα στόν κόσμο μέ τὴ σωφροσύνη πού εἶχες μέσα σου, ἀστράφτοντας σέ ὅλους χάρες θεραπειῶν· γί' αὐτό καὶ ἐορτάζουμε μέ πίστη τὴ μνήμη σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Παρθένες, πρωτοστατήστε στή χαρὰ τῆς Παρθένου· μητέρες, ὑμνήστε τὴν κατευόδωση τῆς Μητέρας τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας. Οἱ Μάγοι μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους, οἱ Ποιμένες μαζί μας· διότι ἔρχεται στήν πόλη τῆς Βηθλεὲμ, γιὰ νά γεννήσει. μέ τίς ἰκεσίες αὐτῆς σῶσε μας,

σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ανακτόροις καὶ μύσταις θεοπρεπῶς, ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ φιλοσοφῶν, τρανῶς διεσάφησας, τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· καὶ γὰρ κηρύττων ὤφθης, μονάδα θεότητος, καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ σαφῶς ἐδογματίσας· ὅθεν ὑπὲρ λόγον, κατ' ἐπίπνοϊαν θείαν, καθεῖλες τὸν φλύαρον, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θεσπέσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε Κόρη Καθέδρα βασιλική, Κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, Χλαμὺς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον Τέμενος, ἀστραπηφόρον Ἄρμα, Λυχνία πολύφωτε. Χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκάτειχε Πόλις, καὶ Πύλη χρυσήλατε, καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, θεοκόσμητον Σκήνωμα, Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε, Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελ.8-9).

Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδιάς μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Θεέ.

Στά ἀνάκτορα (στοὺς βασιλεῖς) καὶ στοὺς Ἱεράρχες μέσα στὴν πάνσεπτη Σύνοδο φιλοσοφώντας, ὅπως ἀξίζει στὸν Θεό, διασαφήνισες λαμπρὰ τὴ δύναμη τῆς Ἁγίας Τριάδος· Ἄλλωστε φάνηκες νὰ κηρύττεις τὴ μονάδα τῆς Θεότητος, καὶ δίδαξες μέ σαφήνεια, ὅτι εἶναι μέ τὴν ἴδια οὐσία· Γι' αὐτὸ κατὰ τρόπον ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ καὶ μέ θεϊκὴ ἔμπνευση ἐξουδερέρωσες τὸν φλύαρο Ἄρειο μέ τὴ δύναμη τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα θαυμάσιε. Πρέσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεό, νὰ δωρίσει συγχώρηση πταισμάτων, σ' αὐτοὺς ποὺ ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.

Δόξα Καὶ νῦν...

Χαῖρε θρόνε τοῦ Θεοῦ, ποὺ μοιάζεις μέ φωτιά. Χαῖρε, Κόρη, κάθισμα βασιλικό, κρεβάτι στρωμένο μέ πορφύρα (βασιλικό κάλυμμα), χρυσοκόκκινη θάλαμε, χλαμύδα βαμμένη μέ πορφύρα, πολυτελέστατε ναέ, ἀστραπόμορφο ὄχημα, λυχνάρι πολύφωτο. Χαῖρε Θεοτόκε δωδεκάτειχη πόλη, καὶ πύλη κατασκευασμένη ἀπὸ χρυσάφι, καὶ θάλαμε λαμπρὴ σὲ ἐμφάνιση, λαμπρό, ὀλόχρυσο τραπέζι, κατοικία στολισμένη ἀπὸ τὸν Θεό. Χαῖρε ἔνδοξη Νύμφη ἡλιοστάλακτη. Χαῖρε ἡ μόνη ὠραιότητα τῆς ψυχῆς μου.

Ἀναβαθμοί.

Τό Α'. Ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου. (Σελ.8-9).

Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου θά ἐκφράσει σοφία καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδιάς μου σύνεση.

Στίχ. Ἀκούστε τα αὐτὰ ὅλα τὰ ἔθνη.

<p>Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33). Εὐαγγέλιον. Κατά Ἰωάννην. (Γ'.1-9). (13 Νοεμβρίου. Σελ. 195-196). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριον. Πατέρων ἀγλαΐσμα, Σπυρίδων σοφέ, καί ἀκροθίνιον, τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα, καί τῆς Ἀρείου λύσσης καθαιρέτης φανείς, τόν Σωτήρα ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. «Υγρὰν διοδεύσας...». (Σελ. 159). Τοῦ Ἁγίου. Τῶν πραέων γῆν καταλαβών, Πάτερ, ὡς πραότατος, καί συμπαθῆς καί καθαρὸς γενόμενος, τόν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπραΰνον κλύδωνα, ὅπως ἐν γαλήνῃ θείᾳ, γεγωνῶς ἀνευφημήσω σε. Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ, καθηράμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καί τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον κατεπλούτησας ἔλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.</p>		<p>Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 33). Εὐαγγέλιο. Κατά Ἰωάννην. (Γ'.1-9). (13 Νοεμβρίου. Σελ. 195-196). Ὁ Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Πεντηκοστάριο. Κόσμημα τῶν Πατέρων καί κορυφή, Σπυρίδων σοφέ, πού μέ τῇ λάμψη τῶν θαυμάτων σου φωτίζεις τὰ πέρα- τα τῆς οἰκουμένης, καί φάνηκες καταστροφέας τῆς λύσσης τοῦ Ἀρείου, ἰκέτευε τό Σωτήρα νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας. «Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡδή Α'. Τῆς Θεοτόκου. «Υγρὰν διοδεύσας...». (Σελ. 159). Τοῦ Ἁγίου. Ἄφοῦ κατέκτισες τή «γῆ τῶν πράων» (τόν παράδει- σο), ἐπειδὴ ἀναδείχθηκες πραότατος καί συμπαθῆς καί καθαρός, καταπραΰνε τὴν τρικυμία πού ξεσκῶνεται στήν καρδιά μου· ὥστε, ἀφοῦ φθάσω σέ θεϊκὴ γαλήνη, νά σέ ἐγκωμιάσω. Ἄφοῦ καθάρισθηκες στήν ψυχὴ μέ τίς θεϊκές καλ- λιέργιες, Πάτερ, ὑπῆρξες ὅμοιος μέ τόν Θεό, Σπυρίδων, καί πλούτισες μέ τόν ὑπέρλαμπρο φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· γι' αὐτό καταφωτίζεις, αὐτούς πού εἰλικρινῶς σέ μακαρίζουν.</p>
---	--	---

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυῖδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστουργός, λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότητι καὶ πραότητι λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμῆν καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἄγνη, φώτισον, ἀγίασον, τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἀμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 161-162).

Τοῦ Ἁγίου.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτείρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεις Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνήλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, εἰσέδυσ εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, πλαξὶ δὲ τῆς καρδιάς σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Ἀφοῦ σὲ παρέλαβε ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν προβάτων ὁ Πλαστουργός, ὅπως τὸν Δαυῖδ, σὲ τοποθέτησε ὡς βοσκό πανάριστο λογικοῦ (ἀνθρώπινου) κοπαδιοῦ, καθὼς ἔλαμπες μέ τὴν ἀπλότητα καὶ πραότητα, Ἄγιε Ποιμένα, καὶ ἦσουν στολισμένος μέ τὴν ἀκακία (ἦσουν ἄκακος).

Θεοτοκίον.

Παναγία, ἀμόλυντη, ἄγνη, φώτισε, ἀγίασε τὸν Λογισμό καὶ τὴν ψυχὴ μου σὲ παρακαλῶ, σκορπίζοντας τὰ νέφη τῆς ἀγνοίας μου, καὶ βγάζοντάς με ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας, γιὰ νὰ σὲ μακαρίζω, ὅπως ἔχω χρέος.

Ωιδὴ Γ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 161-162).

Τοῦ Ἁγίου.

Λάμπρυνες καλὰ τὸ νοῦ σου μέ τὴν ἀπάθεια, τὸν ἔκανες ὠραῖο μέ τὴ θεϊκὴ ταπεινώσῃ, καὶ ὑποδέχθῃς χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ διώχνεις πνεύματα, νὰ διαλύεις νοσήματα, αὐτῶν πού σὲ τιμοῦν μέ πίστῃ, Ἱερώτατε.

Θανάτωσες τὸ φίδι (τὸν διάβολο), τὸν ἀρχῃ τῆς κακίας, καὶ ποδοπάτῃς τὴ φιλάργυρῃ συμπεριφορᾷ, συμπονώντας αὐτόν πού εἶχε ἀνάγκῃ, Ἱεράρχα, καὶ μετέβαλες ἕναν φίδι σὲ χρυσὸ κόσμῃ μέ τίς ἱερές προσευχές σου, Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνέβῃς στό ὄρος (στό ὕψος) τῆς θεωρίας τῶν θεϊκῶν ὀραμάτων, εἰσχώρῃς στό βαθύ σκοτάδι τῆς ἀπαθείας, καὶ δέχθῃς μέσα στίς πλάκες τῆς καρδιάς σου τὸν νόμο πού σώζει, ὡς ἱερώτατος καὶ γνήσιος ὑπορέτῃς τοῦ Κυρίου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελεία, Θεόνυμφε καταύγασον, ἵνα ψάλλω, οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόα, αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον, θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῆ σοφία τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ Προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίζωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 163-164).

Τοῦ Ἁγίου.

Θεράπευσε τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, φώτισε τὸ νοῦ μου πού σκοτιζεται ἀπὸ τὴν ἀμέλεια, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ ψάλλω· δὲν ὑπάρχει ἄψογος ἄνθρωπος, ὅπως ἐσύ Ἀκηλίδωτη, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμόλυντος ἐκτός ἀπὸ σένα, Κυρία.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Χειροτονήθηκες μέσα ἀπὸ τὰ κοπάδια τῶν προβάτων, νὰ ποιμαίνεις, νὰ κυβερνᾷς, τὴν Ἐκκλησία, ἐσύ Σπυρίδων, καὶ ἔλαμψες ὡς ποιμένας διαλεγμένος ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπομακρύνοντας τοὺς λύκους τῆς κακοδοξίας (τῆς αἰρέσεως) μέ τοὺς λόγους σου, βόσκοντάς την (τὴν Ἐκκλησία) στή χλόη (στήν πρασινάδα) τῆς εὐσεβείας· Γι' αὐτὸ ἀνάμεσα στοὺς Θεοφόρους Πατέρες πρόβαλες λαμπρά τὴν πίστη μέ τὴ σοφία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεό, νὰ δώσει ἄφεση πταισμάτων, σ' ἐκείνους πού ἐορτάζουν μέ πόθο τὴν ἀγία μνήμη σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐορτάζοντας τὰ προεόρτια τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ ἐμεῖς οἱ πιστοί, ἄς πανηγυρίσουμε, καὶ ἄς τὸν προὑπαντήσουμε ὅπως οἱ Μάγοιπροσφέροντας ὡς δῶρα τίς ἀρετές, καὶ ψάλλοντας τὸν καινούριο ὕμνο τῶν Ἀγγέλων στὸν Θεό μας, πού γεννᾶται στή Βηθλεὲμ ἀπὸ Κόρη ἀφιερωμένη στὸν Θεό χωρίς μεσολάβηση ἀνδρός, τὸν ὁποῖο δοξάζουν τὰ σύμπαντα.

Ὡιδὴ Δ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 163-164).

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς ἄνθραξι, τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος
Πνεύματος, παθῶν εὐκατάπρηστον, ὕλην
Παμμάκαρ ἐνέπρησας, κόσμον δὲ πυρσεύμασι,
τῶν ἀρετῶν σου Σπυριδῶν κατελάμπρυνας.

Πυθομένω, ἢ νεκρὰ σοι φωνήν, Πάτερ, δέδωκε,
ποτάμια ῥεύματα, σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν·
ᾧφθης γὰρ μακάριε, τερατουργός, θείαν χάριν
κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις
θεόπνευστε, νεκρούς ἐξανέστησας, ζωοποιῶ σου
προσρήματι· ὅθεν ἱκετεύω σε, τὴν νεκρωθεῖσαν
ψυχὴν μου Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφήται σου, μυστηρίου τὸ βάθος
προήγγειλαν, τὸ ἀκατανόητον· μόνη γὰρ ἔτεκες
Ἄχραντε, τὸν ἀπεριόριστον, σεσαρκωμένον δι'
οἶκτον ἀδιήγητον.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 165-166).

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ποταμὸς τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, πᾶσαν
ἀρδεύει Ὅσιε καρδίαν, πᾶσι δωρεῖται, ῥῶσιν
πλουσίαν, πάντα πρὸς δόξαν διεγείρει τοῦ σὲ
δοξάσαντος, καὶ θαυματουργίαις, παντοίαις
τιμῆσαντος.

Σὲ βασιλεύς, ὁ ἐπίγειος, μάκαρ, τοῦ Βασιλέως,
τοῦ ἐπουρανίου σαφῶς ἐπέγνω, γνήσιον δοῦλον,
ἐκ χαρίσματος θεοῦ πεπληρωμένον, ἐν τῷ
παρεῖναί σε μέγαν ἰατρόν, πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραάμ, τὸν φιλόξενον τρόπον σὺ

Ἀναμμένος ἀπὸ τοὺς ἄνθρακες τοῦ σεπτοῦ, τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος ἔκαψες, Παμμακάριστε, τὴν εὐφλεκτὴ
ὑλὴ τῶν παθῶν· Καὶ τὸν κόσμον τὸν καταφώτισες, μέ τις
φλόγες τῶν ἀρετῶν σου.

Ὅταν ρωτοῦσες, ἢ νεκρὴ κόρη σου σοῦ ἀπάντησε μέ
φωνή· τὰ ρεύματα τοῦ ποταμοῦ ἀναχαιτίσθησαν μέ τις
δικές σου προσταγές· διότι φάνηκες, Μακάριε, θαυμα-
τουργός ἔχοντας ὡς κληρο τὴ θεία χάρη.

Νέκρωσες τὰ κινήματα τῆς σάρκας, θεόπνευστε, καὶ
ἀνέστησες νεκρούς μέ τό Λόγο σου πού δίνει ζωή· Γι'
αὐτό σέ ἱκετεύω, Πάτερ, τὴ νεκρωμένη ψυχὴ μου
ἀναζωογόνησέ την.

Θεοτοκίον.

Προφῆτες προανήγγειλαν τό ἀκατανόητο βάθος τοῦ
μυστηρίου σου· Διότι μόνη Ἐσύ, Ἀμόλυντη, γέννησες
τὸν ἀπεριόριστο, πού ἔγινε σάρκα ἀπὸ ἀνεκδιήγητη
εὐσπλαχνία.

Ωιδὴ Ε'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 165-166).

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων πού εἶναι μέσα σου, πο-
τίζει κάθε καρδιά, σέ ὅλους δωρίζει πλούσια υἰεία,
ὅλους τοὺς διεγείρει γιὰ τὴ δόξα Ἐκείνου πού σέ δόξασε,
καὶ σέ τίμησε μέ τις ποικίλες θαυματουργίες.

Ἐσένα Μακάριε, ὁ ἐπίγειος βασιλιάς μέ σαφήνεια σέ
ἀναγνώρισε γνήσιο δοῦλο τοῦ ἐπουρανίου Βασιλιᾶ ἀπὸ
θεϊκὸ χάρισμα, πού ὅταν τοῦ παρουσιάσθῃσες, σέ
ἀνήγγελλε ὁ Θεός ὡς μέγαν ἰατρό.

Μιμήσῃσες ἐσύ τό φιλόξενο τρόπο τοῦ Ἀβραάμ

ἐμμήσω, πᾶσι τῆς οἰκίας σου τὰς εἰσόδους ἀναπετάσας, καὶ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα χρηματίσας, καὶ προμηθεύμενος, τῶν ἐν περιστάσει, Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, ἀπεγέννησας βρέφος τὸν πρὸ αἰώνων, Κόρη γεννηθέντα, Πατρός ἀνάρχου· ὃν ἐκδυσώπει, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν σου οἰκτειρήσαι, τοὺς Θεοτόκον σε, Πάναγνε ψυχῇ, καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 167-168).

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλὸς σοι λελόγισται, τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτουσι, καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότη σου, πλήθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦν σοι, Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ἀοράτοις φωναῖς Ἰερώτατε.

Ὁ περιδοξὸς πάνσοφε βίος σου, κόσμῳ σε περιδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἢ μήτρα σου, γέγονεν ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, τὸν μηδαμῶ χωρούμενον, Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Μικρὰ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

ἀνοίγοντας διάπλατα σέ ὅλους τίς εἰσόδους τῆς οἰκίας σου, καὶ γινόμενος γιὰ ὅλους τὰ πάντα, φροντίζοντας γιὰ ὅσους βρίσκονταν σέ δύσκολες περιστάσεις, Σπυρίδων Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Γέννησες γιὰ χάρη μας ὡς μικρὸ βρέφος, Κόρη, αὐτὸν ποὺ γεννήθηκε προαιώνια ἀπὸ ἄναρχο Πατέρα· αὐτὸν ἰκέτευε ὡς Υἱὸ καὶ Θεὸ σου, νὰ σπλαχνισθεῖ αὐτοὺς ποὺ σέ ἀνακηρύττουν Θεοτόκο, Πάναγνη, μέ καθαρή ψυχῇ.

Ωιδὴ ΣΤ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 167-168).

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ χρυσὸς θεωρήθηκε ὡς πολὸς ἀπὸ σένα, ὁ ποῖος ἀστραφτεῖς μέ τὴν ἀπάθεια περισσότερο ἀπὸ τὸ χρυσό, καὶ πλουτίσθηκες, Ὅσιε, μέ τίς ὀλόχρυσες δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐπειδὴ λειτουργοῦσες μέ καθαρότητα στὸν Κύριό σου, Ὅσιε, εἶχες πλήθος Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ποὺ σέ συνόδευε μέ ἀόρατες φωνές, Ἰερώτατε.

Ὁ ἔνδοξος βίος σου, Πάνσοφε, σέ ἀνέδειξε ἔνδοξο μέσα στὸν κόσμο· Γι' αὐτὸ χαρούμενοι ἐπιτελοῦμε τὴν ἱερὴ μνήμη σου ὕμν σε.

Θεοτοκίον.

Παναγία παρθένε πανύμνητο, ποὺ δέν γνώρισες ἄνδρα, ἔγινε ἡ μήτρα σου πλατύτερο ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, ἐπειδὴ χώρεσε τὸν Θεό, ποὺ δέ χωρεῖ πουθενά.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

<p>Κοντάκιον. Τῷ πόθῳ Χριστοῦ τρωθεὶς Ἱερώτατε, τὸν νοῦν περωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρία, τὴν προᾶξιν εὖρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν. Ὁ Οἶκος. Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἀμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστός ἀναδέδεικται, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.</p> <p>Συναξάριον. Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος. Στίχοι. Ὁ θαυματουργὸς κἄν τέθνηκε Σπυρίδων, Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι. Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.</p> <p>Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Καταβασίαι. Τῶν Χριστουγέννων. Οἱ Πεζές. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62). Ὡδὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 172).</p>		<p>Κοντάκιο. Πληγωμένος ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Χριστοῦ, Ἱερώτατε, ἀναπτρωμένος ἀπὸ τὴν αἴγλη (τὴ λάμψη) τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ τὴν πρακτικὴ θεωρία βρῆκες τὴν πράξη, κυριευμένη ἀπὸ τὸν Θεό, καὶ ἔγινες θεϊκό θυσιαστήριο (βωμός), πού ζητοῦσες γιὰ ὅλους θεϊκό φωτισμό. Οἶκος. Τὸν Ἱεράρχη τοῦ Κυρίου, τὸν ἡγιασμένο ἀπὸ τὴν κοι- λιά, ἃς ἐγκωμιάσουμε τώρα, τὸν Σπυρίδωνα, ὁ ὁποῖος δέχθηκε τίς πλάκες τῆς χάριτος τῆς θείας δόξας, καὶ ὑπῆρξε ξακουστός σέ ὅλους μέ τὰ θαύματα, ὡς αὐτόπτη (προσωπικό παρατηρητή) τῆς θείας λάμψεως, ὡς προστάτη τῶν φτωχῶν καὶ ὁδηγὸ τῶν ψυχῶν, αὐτῶν πού ἀμαρτάνουν· διότι αὐτός προσφέροντας θυσίες στο βῆμα (στό βωμό) τοῦ Χριστοῦ, ἀναδείχθηκε πιστός Ἱεράρχης, πού ζητεῖ γιὰ ὅλους θεῖο φωτισμό. Συναξάριο. Κατὰ τὴ δωδεκάτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς μας καὶ Θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος. Στίχοι. Ὁ θαυματουργὸς Σπυρίδων, καὶ ἂν πέθανε, δέν ἔπαυσε ἀκόμη νά θαυματουργεῖ. Κατὰ τὴν δωδεκάτη ὁ Σπυρίδων ἐγκατέλειψε αὐτὴ τὴ ζωὴ. Μέ τίς ἅγιες πρεσβείες του, Θεέ, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Ἀμήν. Καταβασίεις. Τῶν Χριστουγέννων. Οἱ πεζές. (Συλλειτουργικό. Σελ. 60-62). Ὡδὴ Ζ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 172).</p>
--	--	--

<p>Τοῦ Ἁγίου. Μωσέως τὸ ἄπλαστον, Δαυΐδ τὸ πρᾶον, Ἰώβ τοῦ Αὐσίτιδος τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, τοῦ Πνεύματος γεγονόςας κατοικητήριον, μέλπων ἱερῶτατε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.</p> <p>Ψεκάδες τῆ κάρᾳ σου ἐν ὥρᾳ θέρους, οὐράνιαι σταΐζουσαι, τὸ μέλλον προεσημαινόν· Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, τὴν θεϊαν μνήμην σου, Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς καθαγιαζών τῆ μεσιτεία σου.</p> <p>Συνόδω Πατέρων σε Θεὸς δοξάζει, ἐν κρίσει τοὺς λόγους σου, φυλάξαντα μακάριε· οὐς πίστει προσήγαγες, τὸν ἀλογώτατον, Ἄρειον μωραίνοντα σαφῶς, καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸν βότρυν ἐβλάστησας ἀρρήτῳ λόγῳ, Παρθένε ὡς ἄμπελος, τὸν μόνον ἀγεώργητον, οἶνον ἀναβλύζοντα πάντας εὐφραίνοντα, πάντας ἀγιαζόντα βροτούς, καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.</p> <p>Ωιδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 174).</p> <p>Τοῦ Ἁγίου.</p> <p>Κάμινον παθῶν, ταῖς θεΐαις ἐπομβροΐαις, τοῦ θείου Πνεύματος κατέσβεσας, καὶ δρόσον ἐπήγασας, νοσημάτων Πάτερ καύσωνα, ἐξαίρουσαν τῶν πίστει σοι, πάντοτε προσιόντων, μάκαρ Σπυριδῶν πανόλβιε.</p> <p>Ἄκακος εὐθύς, καὶ πρᾶος συμπαθῆς τε, καὶ</p>		<p>Τοῦ Ἁγίου. Ἀφοῦ ἀπέκτησες τὴν ἀπλότητα τοῦ Μωυσῆ, τὴν πραότητα τοῦ Δαυΐδ, τὸ ἀκατηγόρητο τοῦ Ἰώβ ἀπὸ τὴν Αὐσίτιδα, Ἱερῶτατε, ἔγινες κατοικητήριον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ψάλλοντας· εἶσαι ἄξιος ὕμνων καὶ ὑπερένδοξος.</p> <p>Οὐράνιες ψυχάλες, πού ἔσταζαν στό κεφάλι σου σέ καιρὸ θέρους τὸ μέλλον προανήγγελλαν· Διότι, ὅπως εἶπες, ὁ Θεὸς δόξασε τὴ θεϊκὴ σου μνήμη, Ὅσιε, καθαγιαζόντας τοὺς πιστοὺς μέ τῆ μεσιτεία σου.</p> <p>Ὁ Θεὸς σέ δόξασε στὴ Σύνοδο τῶν Πατέρων, διότι μέ σύννεση φύλαξες τοὺς λόγους σου, Μακάριε· τοὺς ὁποίους μέ πίστη τοὺς διατύπωσε, ὥστε νά ἀπομωράνουν μέ καθαρότητα τὸν ἐντελῶς παράλογον Ἄρειο, καὶ νά καταργήσουν τὴν ἀντίρρησή του.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Βλάστησες μέ ἀνέκφραστο τρόπο, Παρθένε, ὡς κληματαριά τὸ σταφύλι τὸ μόνο ἀκαλλιέργητο, πού ἀναβλύζει τὸ κρασί πού εὐφραίνει ὅλους, πού ἀγιαζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ παραμερίζει κάθε μέθη, κάθε ζάλη, τῶν δύσκολων περιστάσεων.</p> <p>Ἦδὴ Η'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 174).</p> <p>Τοῦ Ἁγίου.</p> <p>Τὸ καμίνι τῶν παθῶν τὸ ἔσβησες ἐντελῶς μέ τίς θεϊκές δροσιές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ πήγασες δροσιά πού βγάζει ἀπὸ τὴ μέσο τὸν καύσωνα τῶν νοσημάτων, Πάτερ, αὐτῶν οἱ ὁποῖοι μέ πίστι καταφεύγουν σ' ἐσένα, μακάριε Σπυριδῶν, πού εἶσαι πανευτυχής.</p> <p>Ἔγινες ἄκακος, εὐθύς, καὶ πρᾶος καὶ συμπαθῆς καὶ</p>
--	--	--

ἀνεξίκακος γεγένησαι, ἀγάπη φιλόξενος,
 Ἱεράρχης ἱερώτατος, φρονήματι κοσμούμενος,
 Ὅσιε ὀρθοδόξω· ὄθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνήν, ὡς ζῶσα ἢ θανοῦσα,
 διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· ὦ θαῦμα ἐξαισίον! ὦ
 παράδοξον μυστήριον! ὦ χάριτος ἢς ἔτυχες! βίω
 κεκοσμημένος, Ἀγγελικῶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, θεράπευσον καρδίας, τῇ
 συμπαθείᾳ σου πανύμνητε, τὸν νοῦν μου
 εἰρήνευσον, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, καὶ
 βαίνειν με εὐόδωσον, τρίβους πρὸς σωτηρίους,
 ὅπως αἰεὶ μεγαλύνω σε.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ἰδιῆ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 178-179).

Τοῦ Ἁγίου.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας,
 Ὁμοούσιον Πάτερ, καὶ συναΐδιον, μέσον θεοφόρων
 Πατέρων μεγαλυνθείς, καὶ τῶν ἀνομούντων,
 ἐμφράξας τὰ στόματα, Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, Πατέρων ἐγκαλλώπισμα,
 Ἱερέων τὸ κλέος, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοὺς τὴν
 φωτοφόρον σου μνήμην, χαρμονικῶς, νῦν
 ἐπιτελοῦντας, φωτὸς καταξίωσον, ἀνεσπέρου ταῖς
 πρεσβεΐαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, ἢ πύλη ἢ οὐράνιος, ἢ τῶν
 ἑορταζόντων τερπνὴ ὁμήγουρις, τὴν ἡγιασμένην
 ψυχὴν σου, καὶ ἀρεταῖς καθωραϊσμένην,
 παμμακάκαρ ἐδέξατο, ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

ἀνεχόμενος τό κακό, φιλόξενη ἀγάπη, ἱερώτατος
 Ἱεράρχης, στολισμένος μέ φρόνηση, Ὅσιε· γί' αὐτό σέ
 τιμοῦμε μέ ὀρθόδοξη πίστη.

Ὅταν παλαιὰ (κάποτε) ρωτοῦσες, Πάτερ, σοῦ
 ἀπάντησε μέ φωνή ὡς ζωντανή ἢ πεθαμένη· ὦ θαῦμα
 ἐξαισίο! ὦ παράδοξο μυστήριο! ὦ τί χάρη πού βρῆκες!
 στολισμένος μέ ζωὴ ἀγγελικὴ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίο.

Θεράπευσε τὰ πάθη τῆς καρδιᾶς μου μέ τὴν συμπά-
 θειά σου, Πανύμνητε· εἰρήνευσε τό νοῦ μου, φωταγώ-
 γησε τὴν ψυχὴ μου· Καὶ καθοδήγησέ με νά βαδίζω στό
 δρόμο τό σωτήριο, γιά νά σέ μεγαλύνω πάντοτε..

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ἰδιῆ Θ'. Τῆς Θεοτόκου. (Σελ. 178-179).

Τοῦ Ἁγίου.

Μέ δύναμῳ κήρυξες τόν Υἱό τοῦ Πατρός, πού δέν ἔχει
 ἀρχή, ὁμοούσιο καὶ αἰώνιο μαζί του, καὶ ἔτσι δοξάσθη-
 κες ἀνάμεσα στοὺς Πατέρες, καὶ ἔφραξες τὰ στόματα
 τῶν παρανόμων αἰρετικῶν, Ἱεράρχα Παμμακάριστε .

Πολύφωτε ἥλιε, στόλισμα τῶν Πατέρων, δόξα τῶν
 Ἱερέων, τῶν Ἀγγέλων συγκάτοικε, αὐτοὺς πού
 ἐπιτελοῦν τώρα τὴ μνήμῳ σου μέ χαρά, κάνε τους
 ἀξιους γιά τό ἀνέσπερο (τό ἀβασίλευτο) φῶς μέ τίς
 πρεσβεΐες σου.

Οἱ θεϊκές κατοικίες (ὁ παράδεισος), ἢ πύλῳ ἢ
 οὐράνια, τό χαρούμενο πλῆθος αὐτῶν πού ἑορτάζουν,
 τὴν ψυχὴ σου τὴν ἡγιασμένῳ καὶ στολισμένῳ μέ τίς
 ἀρετές, Παμμακάριστε, τὴν ὑποδέχθησαν μέ φωνή

<p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει Ἀγγέλους θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, τοὺς ἱερούς εὐφραίνει Πατέρας, ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.</p> <p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Ἐξ ἀλόγου ποιίμνης, μετήγαγεν εἰς λογικὴν, τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυῖδ, ὧν ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.</p> <p>Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, καὶ ἐν τέρασι πλείστοις, ὁ Κύριος μακάριε· ἐν γὰρ θείᾳ Συνόδῳ, Τριάδα ἀνεκήρυξας, καὶ νεκρούς ἀνέστησας, τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, ποταμοῦ δὲ τὸ ρεῖθρον, παραδόξοις προσευχαῖς, ἀνέστειλας καὶ διήλθες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἐκύησας Πανάχραντε, τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην· διὰ τοῦτό σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος,</p>		<p>ἀγαλλιάσεως.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὸ μέγα μυστήριον τῆς ὑπέρολογης (ὑπερφυσικῆς) γεννήσεώς σου ἀφήνει κατάπληκτους τοὺς Ἀγγέλους, χαριτωμένη ἀπὸ τὸν Θεό, γοητεύει τὸ πλῆθος τῶν Ὁσίων, εὐφραίνει τοὺς ἱερούς Πατέρες, οἱ ὅποιοι ὑμνοῦν θεάρεστα ἐσένα, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.</p> <p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Ἀπὸ μὴ λογικὸ ποιίμνιο σέ μετέθεσε σέ λογικὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, μέτοχε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως τὸν Μωυσῆ καὶ τὸν Δαυῖδ, τῶν ὁποίων μιμήθηκες τὴν πραότητα, Σπυρίδων, φῶς τῆς οἰκουμένης.</p> <p>Σέ δόξασε ὁ Κύριος, Μακάριε, μέ θαύματα καὶ μέ πάρα πολλά τέρατα· Διότι μέσα σέ ἱερὴ Σύνοδο ἀνακήρυξες τὴν Ἁγία Τριάδα, καὶ νεκρούς ἀνέστησες, καὶ φίδι τὸ ἔκανες χρυσοῦ, καὶ τὸ ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ μέ παράδοξες προσευχῆς ἀναχαίτισες καὶ πέρασες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Κράτησες στὴν κοιλιὰ σου, Πάναγνη, τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὸν Θεό, ὁ ὅποιος ἦλθε νὰ ἐκπληρώσει τὴ σωτήρια γιὰ τὸν κόσμον ἀρίστη οἰκονομία μέ μεγάλη σοφία· γι' αὐτὸ ὅλοι σέ ὑμνολογοῦμε ἐπάξια, γιατί πρεσβεύεις σ' αὐτόν, νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ ἀσθένειες καὶ κάθε εἶδος κινδύνους.</p> <p>Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Καταλαμπόμενος ἀπὸ τὴν λάμψη τοῦ ἁγίου Πνεύμα-</p>
---	--	---

τὸ ζοφερὸν καθείλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης, τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε, διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβῶν, μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε, Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα...

Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοίδιμε, ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος καταγώγιον, δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους, διὰ δογμάτων ἀπήλασας, καὶ ὀρθόδοξον πίστιν σαφῶς τρανώσας, στύλος ἀναδείκνυσαι, καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, ὅφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. Ἄλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

τος παραμέρισε ὁ σοφὸς Ἱεράρχης τὸ σκοτεινὸ παραλήρημα, τὴν ἀνοησία, τοῦ Ἀρείου· γι' αὐτὸ, ἀφοῦ μέ ἀπλότητα δογματίσας τὴν Ἁγία Τριάδα μέ πίστη, δοξάσθηκε ἀπὸ σοφούς καὶ συνετούς, καὶ ἐπικύρωσε τὴ Σύνοδο.

Φωτιζόμενος γύρω-γύρω μέ τίς οὐράνιες ἀκτῖνες, καὶ παρέχοντας μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ τίς θεραπείες καὶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων, αὐτῶν πού καὶ τώρα ἐκτελοῦν τὴ μνήμη σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ παραλείπεις νά εὐχεσαι γι' αὐτούς.

Ἀναδείχθηκες ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνα τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν πίστη, Θεοφόρε· γι' αὐτὸ, ἀφοῦ ἔλαβες μυστηριωδῶς τὸ δηνάριο τῆς ἄνω Βασιλείας, προσεύχου γιά μᾶς πού σέ τιμοῦμε, Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα...

Ὅσιε Πάτερ, ἀξιύμνητε Ἱεράρχα, ἀφοῦ γέμισες ἀπὸ Ἀποστολική διδασκαλία, καὶ ἀναδείχθηκες κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ ἐνάρετη διαγωγή, ἀπομάκρυνες μέ δόγματα τοὺς λύκους ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία· Καὶ ἀφοῦ κήρυξες περὶτρανα μέ σαφήνεια τὴν ὀρθόδοξη πίστη, ἀναδείχθηκες στύλος καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς εὐσεβείας. γι' αὐτὸ καὶ θαυματουργώντας στά πέρατα, μετέβαλες φίδι σέ χρυσό, καὶ νεκρὴν ἀνέστησες, γιά νά τὴ ρωτήσεις. Ἄλλά, ὦ ἀξιοθαύμαστε μεταξύ τῶν Πατέρων, καὶ συναναστρεφόμενε μέ τοὺς Διδασκάλους, πρέσβευε στόν Σωτῆρα, νά σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλατε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυριδῶν Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾶ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερῶτατε· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον ...

(30 Νοεμβρίου. Σελ. 306).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους. (Ε' . 8-19).

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ

Ἀπὸ κάθε εἶδους κινδύνους φύλαττε τοὺς δούλους σου, εὐλογημένη Θεοτόκε, γιὰ νὰ δοξάζουμε ἐσένα, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἀναδείχθηκες ὑπερασπιστὴς τῆς πρώτης Συνόδου καὶ θαυματουργός, θεοφόρε, Σπυριδῶν Πατέρα μας· Γι' αὐτὸ ἀπευθύνεσαι στὴ νεκρὴ κόρη σου στὸν τάφο, καὶ ἕναν φίδι τὸ μετέβαλες σὲ χρυσάφι· καὶ ἐνῶ ἀνέπεμπες τίς ἅγιές σου εὐχές, εἶχες ἀγγέλλους, πού συλλειτουργοῦσαν μαζί σου, Ἱερῶτατε. Δόξα σ' αὐτὸν πού σὲ δόξασε· δόξα σ' αὐτὸν πού σὲ στεφάνωσε, δόξα σ' αὐτὸν πού ἐνεργεῖ μ' ἐσένα σὲ ὅλους θεραπείες.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον...

(30 Νοεμβρίου. Σελ. 306).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἐφεσίους. (Ε' . 8-19).

Ἀδελφοί, περιπατεῖτε ὡς παιδιά τοῦ φωτός· διότι ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἀναδεικνύεται μὲ κάθε καλωσύ-

δικαιοσύνη καὶ ἀληθεία· δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστί. Διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοὶ ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.).

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).
(13 Νοεμβρίου. Σελ. 209).

νη καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια, ἐξετάζοντας τί εἶναι εὐάρεστο στὸν Κύριο. Καὶ μὴ συμμετέχετε στὰ ἔργα τὰ ἄκαρπα τοῦ σκότους, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ τὰ ἐλέγχετε· διότι αὐτὰ πού γίνοντασι κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, εἶναι ντροπὴ καὶ νὰ τὰ λέγει κανεῖς· καὶ ὅλα ὅσα ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ φῶς γίνονται φανερά· καὶ κάθε τί πού φανερῶνεται, εἶναι φῶς. Γι' αὐτὸ καὶ λέγει ἡ Γραφή· σῆκω ἐσύ πού κοιμᾶσαι καὶ ἀναστήσου ἀπὸ τοὺς πνευματικὰ νεκρούς, καὶ θὰ σέ φωτίσει ὁ Χριστός. Βλέπετε λοιπὸν πῶς περιπατεῖτε μὲ ἀκρίβεια, ὄχι ὡς ἄσοφοι, ἀλλὰ ὡς σοφοί, ἐπωφελοῦμενοι ἀπὸ κάθε εὐκαιρία, διότι οἱ ἡμέρες εἶναι πονηρές. Γι' αὐτὸ μὴ γίνεσθε ἀνόητοι, ἀλλὰ φροντίζετε νὰ γνωρίζετε, ποιό εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου· Καὶ μὴ μεθᾶτε μὲ κρασί, ὅπου ὑπάρχει ἀσωτεία, ἀλλὰ γεμίζετε μὲ ἅγιο Πνεῦμα ὀμιλώντας μεταξὺ σας μὲ ψαλμούς καὶ ὕμνους καὶ μὲ ᾄσματα πνευματικὰ ὑμνώνοντας καὶ ψάλλοντας μὲ τὴν καρδιά σας στὸν Κύριο.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Ἰωάννην. (Γ'. 9-16).
(13 Νοεμβρίου, Σελ. 209).